

opstaaede ved mange andre Lovudkast, som vi have havt at behandle, og at Erfaring havde lært os, at vi dog kom over dem. Dermed kan man altsaa ikke sige, at de Yttringer, jeg fremkom med, factiss ere gjendreyne, fordi en æret Landssthingsmand her i Forsamlingen ikke var enig i hvad jeg yttrede. — Siden jeg har Ordet, er der endnu to Bemærkninger, som ere falske fra mange forskjellig Sider, som jeg skal yttre et Par Ord om; den første er den, at der siges: „Lad os først faae en Tvarbane, saa kommer Længdebanelen nok bagefter af sig selv.“ Jeg veed ikke hvortil dette skal henregnes, enten til Virkeligheden eller til Drømmebilleder; men mig forekommer det, at man med Hensyn hertil kan sætte et lille Regnestykke op, det nemlig, at naar Regjeringen ikke blot een, men flere Gange har udtalt, at det er uoverkommeligt for Finantserne at anlægge en Længdebane, saa spørger jeg, om det da er overkommeligt for Regjeringen at anlægge en Længdebane plus en Tvarbane. Der næst er det ogsaa oftere udtalt, at man ved at nægte Tvarbanen vilde udskyde Anlægget af en Længdebane i Jylland i en fjern Fremtid, maaskee i det Uendelige. Jeg skal jo vilig indrømme, at det for Storfledelen vil afhænge af Regjeringen, hvorvidt den vil fremkomme med noget andet Forslag; hvis dette ikke gaar igjennem, som det dog formodentlig gjør, saa vil det være afhængigt af Regjeringen, naar den vil komme frem med Forslag til en Længdebane; men jeg maa derhos bemærke, at der er al Udflugt til, at Jernbanen i Slesvig snart vil komme til at naae Slesvigs Nordgrænse. Der blev vel forrige Gang yttret fra den høitærede Ministers Side, at han kjendte ikke Noget dertil, og han spurgte mig, om jeg vidste Noget derom; jeg svarede ikke dengang derpaa, fordi enhver Discussion jo engang skal have Ende; men siden jeg nu har Ordet, skal jeg dertil svare, at det er mig bekjendt, at der i f. N. er bleven anstillet Undersøgelser i Slesvig om en Nordbanes Anlæg, og man siger, at man i det Slesvigiske ogsaa nu er i Begreb med igjen at tage denne Sag under Overveielse. Endelig er der saamange Fordele ved en slesvigsk Jernbane forbundne med at komme i Forbindelse med

en Jydsk Jernbane, at det virkeligt næsten er uomtvisteligt, at naar vi fik en Længdebane i Jylland, saa vilde Banen i Slesvig komme til Nordgrænsen uden mindste Vanskelighed. Sluttelig skal jeg endnu bemærke, at paa nogle faa Undtagelser nær er der ingen af de ærede Rigsdagsmænd, som have yttret sig over denne Sag og have yttret sig for den, uden at de have begyndt med at sige, at de helst vilde have en Længdebane.

Indenrigsministeren: Den ærede Landssthingsmand, som nys satte sig, er en saa aaben Modstander af Loven, at der vist ikke er Noget, som kunne falde paa at bebreide ham, at han ikke skulde ville skjule sin Modstand mod den eller have andre Grunde for sin Modstand, end dem, han har anført. Alle ville vistnok være enige om at give den ærede Landssthingsmand dette Vidnesbyrd; men derimod kan jeg rigtignok ikke erkjende, at de Grunde, som atter idag af ham bleve fremsførte, kunne lede til det Resultat, til hvis Begrundelse de bleve fremsførte. Naar der er Spørgsmaal om, hvad der er finantseelt overkommeligt, saa maa det afgjøres til enhver Tid efter de til enhver Tid foreliggende Omstændigheder. Hvad der er finantseelt overkommeligt eller uoverkommeligt nu, maa bedømmes i Genhold til Omstændighederne, som de foreligge for Diebliftet og i den nærmeste Fremtid; hvad der senere vil kunne gjøres, navnlig hvad der vil kunne gjøres under Forudsætning af, at Forholdet med Hensyn til den omtalte Længdebane stiller sig, som det ikke nu gjør, men som det maaskee har stillet sig tidligere, det er en ganske anden Sag. Naar der iøvrigt under denne Sag saa ofte er blevet Spørgsmaal om Virkningen af den ene Bane paa den anden, saa er det en ganske naturlig Følge af Maaden, hvorpaa ærede Medlemmer bringe denne Længdebanes Forhold til Tvarbanen frem; den bringes jo frem som en Modstand mod Forslaget, og da er det naturligt, at man svarer derpaa, og navnlig at man svarer disse to Ting: den ene, at man ved at forkaste dette Forslag ikke bringer Længdebanelen et eneste Skridt fremad; den anden, at man meget snarere ved en saadan Banes Antagelse som den, hvorom her er